ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Michaely Bejčkové a soudců Faisala Husseiniho a Ondřeje Mrákoty ve věci žalobce: **M. S.**, zastoupeného advokátkou Mgr. Helenou Pindejovou, Milady Horákové 13, Brno, proti žalované: **Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**, náměstí Hrdinů 3, Praha 4, proti rozhodnutí ze dne 25. 11. 2021, čj. MV-176073-4/SO-2021, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 23. 8. 2022, čj. 31 A 151/2021-38,

takto:

I. Kasační stížnost **se zamítá.**

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

[1] Žalobce v roce 2014, ve svých dvaceti letech, přicestoval do ČR za svou matkou, která se zde provdala. Na území ČR pobýval na základě povolení k přechodnému pobytu rodinného příslušníka občana EU. V roce 2019 požádal o prodloužení doby platnosti tzv. pobytové karty. Při té příležitosti bylo zjištěno, že už není rodinným příslušníkem občana EU (po dosažení příslušné věkové hranice a osamostatnění z hlediska naplňování svých potřeb), proto byl žalobcův přechodný pobyt v září 2020 ukončen.

[2] V říjnu 2020 žalobce požádal Ministerstvo vnitra o vydání povolení k trvalému pobytu a současně o udělení víza za účelem strpění. Vízum mu bylo uděleno. V řízení o povolení k trvalému pobytu byl žalobce v listopadu 2020 vyzván, aby doložil, že má zajištěné prostředky k trvalému pobytu na území. Žalobce celkem čtyřikrát požádal o přerušení řízení za účelem získání potřebných dokladů. Poslední žádosti ministerstvo nevyhovělo a na konci března 2021 žalobce vyrozumělo, že se může seznámit s podklady pro vydání rozhodnutí a vyjádřit se k nim. V reakci na toto vyrozumění žalobce doložil příjmy za červen až srpen 2020 a smlouvu o budoucím pracovním poměru uzavřenou

v únoru 2021, podle které měl do práce nastoupit den poté, co mu bude uděleno povolení k trvalému pobytu. Dále žalobce zaslal vyjádření, ve kterém vysvětloval, že kvůli ukončení přechodného pobytu musel ukončit i své zaměstnání.

[3] Ministerstvo žalobcovu žádost zamítlo. Uvedlo, že z žádného žalobcem předloženého dokladu nevyplývá, že jeho pracovní poměr skončil až při ukončení přechodného pobytu. Přechodný pobyt žalobci skončil v září 2020, příjem žalobce doložil jen za srpen 2020. Nadto doklady o svých minulých příjmech a smlouvu o budoucím pracovním poměru doložil žalobce až v květnu 2021, ačkoli je musel mít k dispozici už předtím (smlouva byla uzavřena v únoru); tuto skutečnost nijak nevysvětlil.

[4] Proti rozhodnutí ministerstva se žalobce odvolal ke Komisi pro rozhodování ve věcech cizinců. Své blanketní (neodůvodněné) odvolání ani na výzvu nedoplnil a Komise je zamítla. Zdůraznila přitom, že žalobci ze zákona svědčila fikce oprávněného pobytu, a proto nemusel svůj pracovní poměr ukončovat. Komise dále připomněla, že žalobce nevznášel námitky týkající se zásahu do jeho soukromého nebo rodinného života, proto nebylo potřeba v tomto ohledu posuzovat přiměřenost neudělení trvalého pobytu.

[5] Žalobce neuspěl ani u Krajského soudu v Brně. Tvrdil, že rozhodnutí komise je nepřezkoumatelné, protože nijak nereaguje na žalobcovo vyjádření (k podkladům ministerstva) a žalobcem předložené doklady. Krajský soud však dospěl k závěru, že rozhodnutí komise takovou vadou netrpí, a ve svém rozsudku z rozhodnutí citoval příslušné pasáže.

[6] Proti rozsudku krajského soudu se žalobce (*stěžovatel*) nyní brání kasační stížností. Tvrdí, že krajský soud své rozhodnutí odůvodnil nedostatečně, a proto je nepřezkoumatelné. Stěžovatel opakuje, že se ministerstvo ani komise nevypořádaly s tvrzeními, které uvedl ve svém vyjádření k podkladům rozhodnutí ministerstva; proto měl krajský soud jejich rozhodnutí pro nepřezkoumatelnost zrušit. Pokud to neudělal, měl svůj postup odůvodnit.

[7] Kasační stížnost není důvodná.

[8] NSS rozhodnutí soudu napadené kasační stížností zruší, pokud není přezkoumatelné; nepřezkoumatelnost může spočívat v nesrozumitelnosti nebo nedostatku důvodů rozhodnutí [§ 103 odst. 1 písm. d) a § 110 s. ř. s.]. Nedostatečně odůvodněné je takové rozhodnutí, ve kterém nejsou vypořádány všechny žalobní námitky (rozsudek NSS ze dne 18. 10. 2005, čj. 1 Afs 135/2004-73, č. 787/2006 Sb. NSS). Ačkoli NSS musí takové rozhodnutí zrušit pro nepřezkoumatelnost, vypořádá současně i další kasační námitky, pokud se týkají oddělitelné části soudního rozhodnutí, která je přezkoumatelná. Stejně tak ostatně postupuje i krajský soud: jen pro nepřezkoumatelnost napadeného správního rozhodnutí se nemůže vyhnout vypořádání žalobních bodů směřujících vůči přezkoumatelnému hodnocení skutkových nebo právních otázek (usnesení rozšířeného senátu ze dne 19. 2. 2008, čj. 7 Afs 212/2006-74, č. 1566/2008 Sb. NSS).

[9] V projednávané věci je jedinou kasační námitkou tvrzení, že rozsudek krajského soudu není pro nedostatek důvodů přezkoumatelný. Podobně v řízení před krajským soudem stěžovatel tvrdil jen to, že rozhodnutí správních orgánů jsou nedostatečně

odůvodněná. Stěžovatel nemá pravdu. Krajský soud se ve svém rozsudku vypořádal se všemi stěžovatelovými žalobními námitkami – tedy s jedinou žalobní námitkou – a vysvětlil, proč rozhodnutí komise nelze pro nepřezkoumatelnost zrušit (body 9 až 12 napadeného rozsudku). Krajský soud správně zdůraznil, že stěžovatel od komise nemohl očekávat odpovědi na své konkrétní námitky, nikdy totiž nedoplnil blanketní odvolání. S existujícími podklady a vyjádřeními stěžovatele se však komise řádně vypořádala (krajský soud v zájmu přesvědčivosti svého rozsudku citoval konkrétní pasáže rozhodnutí komise).

[10] Stěžovatel v řízení před krajským soudem (ve kterém už byl zastoupen advokátkou) i v kasačním řízení trval na tom, že namítá jen nepřezkoumatelnost napadaných rozhodnutí. Je možné, že rozhodnutí považoval nejen za nepřezkoumatelná, ale i za nesprávná (nezákonná). To však netvrdil. Jaksi nad rámec svých podání jen opakoval, že ze zaměstnání musel odejít, protože mu byl ukončen přechodný pobyt. Nikdy ale nevysvětlil, proč nedoložil příjem za měsíc předcházející ukončení přechodného pobytu nebo proč s doložením už existujících dokladů otálel. Stejně tak v žalobě nezpochybnil ani tvrzení komise, že mu ze zákona svědčila fikce oprávněného pobytu, a pracovat tak mohl (to, opět nad její rámec, učinil až v kasační stížnosti).

[11] Stěžovatel se svými námitkami neuspěl, a NSS proto jeho kasační stížnost zamítl. Neúspěšný stěžovatel nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti (§ 60 odst. 1 s. ř. s.); komisi nevznikly náklady řízení vymykající se z běžné úřední činnosti.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 16. února 2024

Michaela Bejčková
předsedkyně senátu